

AllichtHoorn

Kersteditie

In gesprek met Gré Broos:
'Dag aan dag draagt Hij mij'

CHRISTELIJKE GEMEENTE

Het Lichtbaken wil een levende gemeente zijn, die licht verspreidt in Hoorn en omgeving. Kom eens langs om kennis te maken. Op zondagmorgen komen we samen om 10.30 uur. Het is ook mogelijk om online mee te luisteren; vraag de link aan.

Op woensdagavond is er een bijbelgesprekskring, waarin we met elkaar nadenken over de vragen die ons bezig houden. Elke 3e donderdag van de maand is er een Open koffieochtend van 10.00 tot 12.00 uur. Hartelijk welkom!

Adres: Maelsonstraat 6, 1624 NP Hoorn (naast het Dijklander Ziekenhuis)
Telefoon: 06-22818520 | E-mail: info@hetlichtbakenhoorn.nl

HETLICHTBAKENHOORN.NL

AllichtHoorn

**Allicht Hoorn is een uitgave van
christelijke gemeente
Het Lichtbaken.**

*Overname van artikelen is prima!
Graag met bronvermelding.*

Inhoud

Interview met Gré Broos	4
Overdenking over Goed Nieuws	7
Verhaal bij de Kerstgeschiedenis	8
Een persoonlijke ontmoeting met Jezus	10
Kinderclub Voltreffer	12
Kleurwedstrijd	13
Verhaal over de parelduiker	14
Uitnodiging voor Eerste Kerstdag	16

Introductie

DIT JAAR WORDT HET ANDERS!

Beste Horinezen en Hoornaars,

Veel mensen zien Kerst als de meest gezellige tijd van het jaar. Maar er zijn er ook die zich met Kerst juist super eenzaam voelen. Familieleden en vrienden hebben elkaar, maar wie zou er van plan zijn om bij mij langs te komen?

Voor hen die wel gewend zijn aan een warme Kerst vormen deze dagen een hoogtepunt van het jaar. Vrienden komen op bezoek. Je eet en drinkt gezellig met elkaar. Buiten is het nat en koud, binnen is het warm en knus. Huiselijkheid en sfeer ten top!

Dit jaar wordt het anders! Want we zitten met beperkingen. We moeten nadenken over wie we uitnodigen, want het mogen er niet te veel zijn. In een aantal gevallen zullen we afstand houden. Nee, zo zijn we het niet gewend.

En toch! Waar het om gaat met Kerst, dat is nog helemaal hetzelfde. En iedereen kan zijn hart daaraan ophalen, of je nu eenzaam en alleen bent of midden in je gezin of familie staat. Kerst is het feest van Jezus Christus. We vieren dat Hij, de Zoon van God, vanuit de hemel onze wereld binnenkwam en als baby werd geboren. Voor wie? Voor jou en mij. Want iedereen heeft

Jezus nodig! Om een vreugde en blijdschap te ontvangen, veel dieper en rijker dan in onze beste momenten ooit. Wie zou dat niet willen?

Nog een reden waarom wij Jezus zo heel hard nodig hebben, is dat wij ooit oog in oog zullen staan met onze Schepper. Elk mens zal eens voor God zijn leven verantwoorden. Stel je eens voor: heel je denken en doen en alle keuzes die je maakte, komen terug. Als die balans is opgemaakt, volgt Gods grote beslissing. Welke achtergrond je hebt, doet er niet toe, want Hij gaat over heel de mensheid. Het enige wat dan telt, is hoe wij staan ten opzichte van deze Jezus. Wat weet ik over Hem? Heb ik Jezus leren kennen? Is er sprake van een relatie? Daar draait het om. Waar blijf ik zonder Hem?

Dit tijdschrift is bedoeld om je op het spoor van Jezus te brengen. Ik wil je uitnodigen om de artikelen aandachtig te lezen. Want één ding is zeker, als jij Jezus leert kennen, dan wordt Kerst écht een feest.

Dan wordt het dit jaar inderdaad heel anders!

'Fijne feestdagen gewenst'

Albert van Bragt

GRÉ VOND *troost bij God* NA HET OVERLIJDEN VAN HAAR ZOON

Een kind verliezen, dat is de grootste angst van elke ouder. Het overkwam Gré Broos uit Hoorn. In haar verdriet vond ze troost bij God. 'Ik weet dat de Heere bij mij is. Dag aan dag draagt Hij mij. Met Hem ga ik een heerlijke toekomst tegemoet.'

Met Hem ga ik een heerlijke toekomst tegemoet

Het geluid van de bel is nog maar nauwelijks weggeëbd of de deur gaat al open. Gré heet het bezoek hartelijk welkom, haar man Gerard zorgt voor thee. Aan de muur hangen vrolijke foto's van de kinderen en kleinkinderen.

Spannend vindt Gré het, om haar levensverhaal te delen in een magazine dat wordt bezorgd in heel Hoorn. Toch wil ze het doen. 'Ik wil graag goed van de Heere Jezus spreken.'

Gré werd in 1956 geboren in Den Helder in een 'leuk gezin'. Ze heeft twee broers en een zus. Het gezin was aangesloten bij de plaatselijke gereformeerde kerk. 'We gingen twee keer per zondag naar de kerk. Ik ook, dat was in die tijd heel gewoon, maar het geloof raakte me niet echt. Wel vond ik de Bijbelverhalen op de lagere school en op de zondagschool heel mooi.'

Haar houding veranderde toen ze een jaar of elf was. 'We waren verhuisd naar een nieuwe wijk in Den Helder. Ik moest naar een andere school. Op mijn nieuwe school organiseerden twee leraren een Bijbelclub. Daar ging ik heen en leerde ik dat je ook persoonlijk contact kon hebben met de Heere Jezus. Dat was helemaal nieuw voor mij. Ik vond het heel fijn op de club.'

Vanaf haar vijftiende bezocht Gré de Bijbelclub voor tieners, georga-

niseerd door mensen uit de plaatselijke hervormde kerk. Daar leerde ze haar man kennen. Hij kerkte in een baptistengemeente in Hoorn. Gré ging vaak op zondag met hem mee. Ook hielp ze mee met het zondagschoolwerk in de wijk.

ZUID-AFRIKA

Tijdens een Bijbelclubkamp op Texel kwam Gré bewust tot geloof. 'De leiding vroeg welk kind zijn hart aan de Heere Jezus wilde geven. Dat heb ik toen gedaan. Een radicale bekering kun je het niet noemen. Dat ik de Heere Jezus ging volgen was meer een langzaam proces.'

In 1978 trouwden Gré en Gerard. Omdat Gerard in Hoorn werk kon krijgen verhuisden zij in 1981 naar hun huidige woonplaats. Daar sloten zij zich aan bij de gereformeerde kerk.

Eind 1983 emigreerden Gré en Gerard met hun twee kinderen naar Zuid-Afrika. 'Mijn man had daar als jongen een paar jaar gewoond met zijn ouders en hij wilde graag terug.' Ze konden de eerste tijd bij Gré's schoonouders inwonen. Gerard kreeg werk op een boerderij. 'Ik voelde me er thuis. Het weer was heerlijk, de mensen waren aardig en ik had familie in de buurt.'

Omdat Gerard een paar maanden later een baan kon krijgen bij een elektriciteitscentrale in het dorp Kriel, zo'n duizend kilometer bij zijn ouders vandaan, moesten ze noodgedwongen verhuizen. 'We kwamen in een grote stacaravan terecht, een eindje buiten Kriel. Het leven was er heel stil. Een paar keer per week ging ik met de kinderen op de fiets naar het dorp om boodschappen te doen. Dat was mijn enige uitje.'

Na anderhalf jaar pakten donkere wolken zich samen boven het gezin. Bij de toen achtentwintigjarige Gré wordt kanker geconstateerd. 'Toen de dokter de diagnose vertelde, heb ik het uitgeschreeuwd naar God: Waarom? Ik had jonge kinderen, mijn toekomst was onzeker. Hoe moest het gaan? Toch vond ik rust. Gelukkig ben ik daarna niet meer opstandig geweest. Ik besepte steeds meer dat ik niet zonder God kon.'

NIERPROBLEEM

Gré onderging een zware operatie en bestralingen. 'Ik voelde me zo rustig, ik was helemaal niet bang voor de dood. Dat was de goedheid en genade van de Heere God. Hij heeft mij gedragen. Psalm 68:20 sprak me erg aan: 'Geloofd zij de Heere: dag aan dag overlaadt Hij ons. Die God

is onze zaligheid.' Dat merk ik mijn hele leven.'

Kort nadat ze het traject van bestralingen achter de rug had, werd ze zwanger en kreeg ze nog een dochter. Toen het meisje acht dagen oud was, begon het erg te spugen. Het had een ernstig nierprobleem en moest worden geopereerd. Ze lag negen weken in het ziekenhuis, 150 kilometer verderop. 'Ik kon niet elke dag naar haar toe. Het was een moeilijke tijd. Ik was dolblij toen ze weer thuiskwam. Ze is er helemaal bovenop gekomen en heeft er niets aan overgehouden.'

In augustus 1986 keerden Gré en Gerard noodgedwongen terug naar Nederland. 'In Zuid-Afrika kenden ze geen ziektekostenverzekering, maar kreeg je een jaarbudget. Daar waren wij in mei al doorheen. Wij wisten dat als wij ziek zouden worden, we de ziekenhuiskosten niet konden betalen. Toen zagen we geen andere optie dan naar Nederland terug te keren.' Haar man kreeg een baan in het Antoni van Leeuwenhoekziekenhuis in Amsterdam. Het gezin vestigde zich opnieuw in Hoorn. Maar toen begon Gerard te tobben met zijn gezondheid. 'Hij kreeg steeds minder energie. De artsen wisten niet wat er aan de hand was. Pas nadat er bij zijn zus coeliakie werd geconstateerd, kwamen we erachter dat ook Gerard aan deze auto-immuunziekte leed. Als hij iets eet waar gluten in zitten, wordt hij heel moe en kan hij niet meer functioneren.' Omdat zijn energie niet terugkeert, wordt Gerard uiteindelijk volledig afgekeurd.

GITAAR

Inmiddels had het gezin zich aangesloten bij een evangelische gemeente in Hoorn. 'Een fijne gemeente, waar veel georganiseerd werd voor de jeugd. Ik heb er jaren zondagsschoolwerk gedaan en gitaar gespeeld in de diensten.'

Het gaat altijd om de Heere Jezus

Na een periode van onrust vertrok het echtpaar - na 25 jaar - met pijn in het hart uit de gemeente. Gerard bezocht daarna af en toe de bijeenkomsten van 'Predik het Woord', waar evangelist Matthé Schreur voorging. 'Ik ging een keer met hem mee. Toen ik daar de boodschap beluisterde, wist ik: hier wordt het Evangelie gebracht. En ongeacht wie er spreekt, het gaat altijd om de Heere Jezus.' Gré en Gerard bezoeken sinds een jaar of zeven regelmatig op zondag de samenkomsten in wat nu 'Christelijke gemeente Het Lichtbaken' heet. 'In evangelische kring sprak men daar wel eens negatief over. De mensen zouden er heel strikt en traditioneel zijn. Daar hebben wij niets van gemerkt, we zijn heel hartelijk en liefdevol ontvangen in Het Lichtbaken.' In deze tijd met de coronamaatregelen wordt er alleen op zondagmorgen een samenkomst gehouden. Ze waren gewend om veel liederen en psalmen te zingen. Gré begeleidde hen daarbij op de gitaar en een ander bespeelde een accordeon. Vanwege de beperkingen wordt er nu niet gezongen tijdens de diensten. Gré maakt deel uit van een muziekgroepje dat de liederen van tevoren op video opneemt. Deze opname bekijken ze tijdens de dienst.

TROOST

Op haar werk - Gré werkt als helpende in een verzorgingshuis - spreekt ze met collega's of bewoners wel eens over haar geloof. 'Vrijwel niemand op mijn werk is christelijk. Soms krijg ik er vragen over en dan beantwoord ik die. Maar uit mezelf

begin ik er niet gauw over.'

Vier jaar geleden overleed Willem, de oudste zoon van Gré en Gerard, op 35-jarige leeftijd. Sinds zijn zeventiende woonde hij in een instelling. Hij had last van zware epileptische aanvallen. Zijn gezondheid ging hard achteruit. Artsen hadden er moeite mee om de juiste medicatie in te stellen. De laatste paar jaren van zijn leven hielden Gré en Gerard er rekening mee dat Willem plotse-ling zou kunnen overlijden.

Toen zijn persoonlijke begeleider bij Gré kwam om te vertellen dat Willem overleden was, was haar eerste reactie: 'Dan is hij nu veilig in Jezus armen.' 'Ik was er zo rustig onder. Willem geloofde in de Heere Jezus, hij wist dat hij naar Hem zou gaan. Die wetenschap bood ons een rijke troost. En ook nu geeft het geloof veel steun. Ik weet dat de Heere bij mij is. Dag aan dag draagt Hij mij. Met Hem ga ik een heerlijke toekomst tegemoet.'

Dat is ook haar boodschap voor alle inwoners van Hoorn. 'Uit onszelf zoeken wij God niet, maar Hij is naar de aarde gekomen om ons op te zoeken. Hij is gestorven voor onze zonden. Als je jezelf aan Hem overgeeft, dan mag je voor eeuwig bij Hem zijn.'

HEB JE EEN VRAAG?

Mail, app
of bel gerust!

GOED NIEUWS!

Een dag met een goede boodschap. Kom daar maar eens om vandaag. Van het nieuws dat radio, televisie en krant brengen, word je niet bepaald vrolijk. We bevinden ons al bijna een jaar in de greep van het coronavirus. Het leven raakt er door ontwricht. Vooral door de gevolgen ervan. Er is onzekerheid, boosheid, moedeloosheid, angst. Is er eigenlijk nog wel goed nieuws?

De geschiedenis uit het tweede Koningenboek, sluit bijna naadloos op die vraag aan. Je moet dit Bijbelverhaal eigenlijk gewoon even lezen. Dat kan ook online (google op HSV en selecteer 2 Koningen 7). De schrijver brengt ons bij een oorlogssituatie. Het is een vreselijke tijd. Zeker voor de inwoners van Samaria. Hun stad is belegerd door Syriërs. Ze worden compleet uitgehongerd. Terrible!

Buiten de stadspoort bevinden zich vier mannen. Ze zijn niet alleen hongerig, maar lijden ook aan een besmettelijke huidziekte. Daarom leven ze afgezonderd, in isolatie. Sterven ze niet aan hun ziekte, dan zullen ze zeker verhongeren. Ten langen leste besluiten ze naar het vijandelijke kamp te gaan. Misschien vinden ze er een stukje medemenselijkheid en krijgen ze te eten. En als ze gedood worden...? Sterven zullen ze toch... Dus, wat maakt het nog uit?

Ze treffen een verlaten legerplaats aan. De vijand is in haast gevlucht met achterlaten van alle proviand. Ze nemen het er dan ook van. Denken ze alleen aan zichzelf...? Nee! Ze gaan naar de stad om er het goede nieuws te vertellen.

Het is bijna Kerst. Dat is een dag met een goede boodschap. Een dag van groot nieuws. Er is een Redder gekomen. Jezus Christus.

Zulk nieuws houd je niet voor jezelf. De herders die aan de kribbe kwamen en Jezus zagen waren er vol van. Ze konden er daarna niet van zwijgen. En de wijzen uit het oosten? Zullen zij hun mond gehouden hebben terug naar huis en eenmaal weer in eigen land?

De vier melaatse mannen brengen een indrukwekkende boodschap, maar ze worden gewantrouwd. Zal het de herders ook zo zijn vergaan? En de wijzen uit het oosten? Wat is ónze reactie op het grote en goede nieuws van de geboren Zaligmaker? Wijzen we het af? Wijzen we Hém af?

U vertrouwt het niet. Er is zoveel nepnieuws. Wie en wat kun je nog geloven? Het grote en goede nieuws dat evangelie heet! God kun je op Zijn Woord vertrouwen. Jezus Christus houdt je niet voor de gek. Laat het beste nieuws niet aan je voorbijgaan. Waarom zou je de Bijbel niet gaan lezen? Dat kan ook op je smartphone. Neem Zijn woorden in je op en geloof wat Hij tegen je zegt. Je wordt er een ander mens van.

Teruglezen in de Bijbel: Deze geschiedenis/2 Koningen 7:1 - Herders bij de kribbe/Lukas 2:15 - Wijzen uit het Oosten/Mattheüs 2:1 - Het grote en goede nieuws/1 Timotheüs 1:15

Deze dag is een dag met een goede boodschap...

2 Koningen 7:9

HEB JE EEN VRAAG?

Mail, app
of bel gerust!

Bijzondere gasten

EEN VERHAAL BIJ DE KERSTGESCHIEDENIS

'David!'

David voelt een elleboogstoot. 'Die daar, die hebben nog niks.'

Er klinkt ergernis in de stem van zijn vader. Meteen loopt David naar de hoek die vader hem wijst. Hij wil niet dat vader zich ergert, hij wil dat zijn vader trots op hem is.

Om de tafel zit een groep Romeinse soldaten. Heel Bethlehem zit er vol mee. Telsoldaten noemt David ze, want ze zijn gekomen voor de volkstelling. Net als de meeste gasten. Ze moeten wel, het is een opdracht van de keizer. Iedereen moet naar de plaats waar hij of zij geboren is om zich in te laten schrijven. Keizer Augustus wil namelijk precies weten hoeveel mensen er in zijn rijk wonen. Zo kan hij makkelijker controleren of al die mensen wel belasting betalen. David begrijpt wel waarom de keizer zoveel geld nodig

heeft. Hij heeft een enorm leger.

Al die soldaten moeten natuurlijk betaald worden.

Eén van de Romeinse soldaten slaat met zijn vuist op tafel. Bijna raakt hij de helm die naast zijn bord ligt.

David kan zijn ogen bijna niet van het glimmende hoofddeksel afhouden.

Een andere soldaat roept iets. David verstaat er niets van, maar als de Romein zijn beker omhoog houdt, weet hij genoeg. Voorzichtig giet hij de kruik leeg. Zijn vingers trillen.

Gelukkig knoeit hij niet. De soldaat knikt goedkeurend. Opgelucht loopt David terug naar de keuken om zijn kruik opnieuw te vullen met wijn.

'David...' Weer zijn vader. 'Loop zo ook even naar die andere hoek. Ik moet naar de deur. Volgens mij wordt er geklopt.'

Geklopt? denkt David. Hoe kun je nu geklop horen in al dit lawaai? Zijn

vader moet wel hele goede oren hebben.

Terwijl hij naar de andere hoek van de herberg loopt, kijkt hij naar de openstaande deur. 'David!' Vaders stem klinkt boven alles uit. 'Pas jij op de tent hier, ik moet even weg...' De deur slaat al dicht.

David kijkt om zich heen. De herberg is vol. Bomvol. Heeft iedereen genoeg brood? Wijn? Nee, daar wenkt nog iemand. En daar ook. Pff, als de soldaten in die hoek maar niet ongeduldig worden. Of nog erger... boos. Die ene had zo'n groot zwaard onder zijn ligbank liggen...

David kijkt en loopt. Kijkt en loopt. Na tien minuten staat het zweet op zijn voorhoofd.

Een deur slaat open en weer dicht. Gelukkig, vader is weer terug. Waar is hij geweest en wat heeft hij gedaan? Pas aan het eind van de avond, als

alle gasten hun slaappleats hebben opgezocht, krijgt David gelegenheid om het te vragen.

'Er stonden een man en een vrouw voor onze deur,' vertelt vader. 'De vrouw krijgt zo te zien binnenkort een baby. Ze vroegen of ze hier konden overnachten.'

'En?' vraagt moeder. 'Je hebt ze toch niet de straat opgestuurd?'

Vader schudt zijn hoofd. 'Ik heb ze maar onderdak gegeven, beneden, bij de dieren.'

Moeder knikt. 'Een stal is beter dan niks. Maar nu gaan wij ook slapen.'

Als David opstaat, voelt hij een hand op zijn schouder. 'Je hebt me goed geholpen, mijn zoon. Later kun jij de zaak wel overnemen.'

Een warme gloed trekt door Davids lijf. Vader is trots op hem. Over dat laatste denkt hij nog na als hij in bed ligt. Zou hij herbergier willen zijn? Misschien wordt hij toch liever timmerman. Of boer. Of visser. Lekker buiten werken, dat lijkt hem wel wat.

De volgende morgen is David alweer vroeg wakker. In de herberg is het 's ochtends nog rustig. David loopt de binnenplaats over. Wat zal hij vandaag gaan doen?

'Hé David!' Zijn vriend Joshua staat achter hem. 'Zullen we vandaag de heuvels ingaan?' David knikt. 'Ja, dan kunnen we...'

De jongens kijken elkaar aan. 'Hoor jij wat ik hoor?' fluistert Joshua. 'Dat lijkt wel... een baby! Maar hoe kan...'

Ineens herinnert David zich iets. Hij trekt zijn vriend aan zijn mouw. 'Kom mee. Ik weet waar we heen moeten.' Ze staan allebei bij het dierenverblijf van de herberg. Voorzichtig kijken ze om het hoekje. Daar zien ze een jonge vrouw en een man. De vrouw haalt iets uit de voerbak. David ziet alleen een hoofdje, de rest is in doeken gewikkeld. Er klinkt zacht gehuil. 'Het is echt een baby,' fluistert Joshua verwonderd.

De vrouw gaat naast haar man zitten. Ze wiegt het kindje op haar schoot. Het kindje wordt stil. 'Ik zal het nooit vergeten,' zegt de vrouw. 'Van die herders die hier gisteravond waren. Hun verhaal was zó bijzonder. Dat ze een licht zagen. En een engelenkoor dat zo prachtig zong. En die engel die hen precies vertelde waar de Messias, de Verlosser te vinden was...'

Even is het stil. De vrouw kijkt naar haar Kindje. 'Moet je je voorstellen, Jozef. Dit Kind is Gods Kind, de Redder van de wereld!'

De man knikt. 'Ja Maria, zo heeft God het bedacht. Het is Zijn plan.'

'Pap! Mam!' David struikelt bijna over de ligbanken. 'Moet je horen! Die mensen die hier aan de deur klopten... hun baby is geboren! En het is de Redder van de wereld!' Vader kijkt naar moeder en moeder kijkt naar vader. David vertelt alles wat hij gehoord heeft.

Vader frons zijn wenkbrauwen. David slikt. Gelooft vader hen niet? 'Het is echt waar, hoor.

Hè, Joshua?' Joshua, die nog in de deuropening staat, knikt.

'Het klopt wel precies met wat Hannah mij vanmorgen vertelde...', zegt moeder.

Hannah is hun buurvrouw. 'Vannacht was ze wakker geworden van geroep op de straat. Ze was opgestaan en had naar buiten gekeken. Daar liep een groep herders. Ze zongen liederen voor God en vertelden wat ze net hadden meegemaakt.'

Terwijl moeder praat, krijgt ze tranen in haar ogen. 'De Verlosser is gekomen. De beloofde Koning. Hij zal de wereld redden. Wat een wonder.' David heeft nog wel een vraag. 'Is het niet een beetje raar, een koning in een stal? Hoort hij niet in een paleis?' Vader kijkt hem aan. 'Ik denk,' zegt hij langzaam, 'dat Hij daarmee wil laten zien dat Hij gekomen is voor iedereen, voor rijk en arm.' David denkt na. Ja natuurlijk! Herders zijn arm, dat weet iedereen. Toch zou David best herder willen worden. Want herders, die maken nog eens wat mee!

Geschreven door
Liesbeth van Binsbergen
www.liesbethvanbinsbergen.nl

Teruglezen in de Bijbel: Dit verhaal is gebaseerd op de kerstgeschiedenis/ Lukas 2:1-20 - Redder van de wereld/ Johannes 3:16 – Jezus, gekomen voor iedereen/Lukas 19:10.

JOUW PERSOONLIJKE ONTMOETING MET *Jezus van Nazareth*

CHRISTUS KOMT NAAR ONS TOE IN ZIJN WOORD DE BIJBEL EN KAN ONS
HART VERVULLEN MET VREUGDE EN VERWONDERING.

Hij is méér dan iemand uit het verleden aan wie je goede herinneringen bewaart. Hij is méér dan iemand die eeuwen geleden leefde en wiens woorden mensen tot op de dag van vandaag inspiratie bieden. Jezus Christus is een persoon die mensen van vandaag opzoekt. Wat gebeurt er als het tot een ontmoeting met Hem komt?

Als gevolg van corona moeten mensen al geruime tijd op afstand van elkaar blijven. Geen handdruk. Geen knuffel. Geen schouderklop. Velen ervaren dat als een groot gemis. Social distancing leidt in hun beleving tot eenzaamheid. Eén persoon is er die de afstandsregels kan doorbreken zonder de minste risico's voor besmetting: Jezus Christus. Als Hij ons opzoekt en ons hart aanraakt, kunnen we werkelijk Zijn nabijheid ervaren. Het kan leiden tot een diep besef van geborgenheid. Dat schept vreugde en verwondering.

Het is de ervaring van christenen wereldwijd: Jezus Christus is niet een persoon die op afstand blijft, maar nabij komt. Niet iemand die je slechts van naam kent, maar iemand die Zich in het hart laat zien. Jezus laat Zich kennen. Hij laat mensen proeven van Zijn liefde. Jezus vertroost. Zegent. Omarmt. Vermaant. Wijst terecht. Geeft vrede en rust. Hij zet het hart van mensen in vuur en vlam. Hij wekt eerbied en ontzag in hen op.

Hoe? Hoe maakt Christus Zich persoonlijk aan mensen bekend? Vrijwel altijd gebruikt Hij daarbij Zijn Woord, de Bijbel. Daarin wordt Hij aan ons voorgesteld. Wie Hij is. Wat Hij doet. Hoe Hij met mensen omgaat. Welke woorden Hij spreekt, Getuigen uit de tijd waarin Christus leefde, hebben veel van Hem op papier gezet. Zo vinden wij in de eerste vier boeken van het Nieuwe Testament heldere weergaven van Zijn leven en werk. Wat opvalt, is dat Jezus van Nazareth daarin wordt uitgeschilderd als écht mens, geboren uit Maria, gelegd in de kribbe van Bethlehem. Tegelijk wordt Hij ons uitgetekend als de Zoon van God, in nauwe relatie met Zijn Vader in de hemel. Het is een mysterie dat de harten van christenen de eeuwen door heeft ingenomen: in Jezus komt God Zelf als mens onder de mensen. Met een heerlijk doel: om het kwaad op zich te nemen en weg te

dragen, de zonden en de gevolgen van de zonden, de eeuwige dood. Het is waarom Hij de weg naar het

Kruis gaat. Hij betaalt voor de schuld van zondaren, zodat mensen weer in een goede relatie met God komen.

Om het tot een ontmoeting met Christus te laten komen, brengt God mensen de zonden en de ernst ervan onder ogen. Hij laat hen ontwaken. Hij roept hen wakker. Het besef wordt levend: God ziet mij, tot in het diepst van mijn innerlijk. Hoe kan ik Hem ooit, met al wat in mij is, onder ogen komen? God is zo heilig –niet de minste zonde kan Hij door de vingers zien.

Juist in die nood krijgt Jezus Christus waarde. Omdat Hij gekomen is om voor de zonden te betalen, is het door Hem dat wij vrede met God krijgen. Ik krijg dringend behoefte aan deze Heere Jezus Christus. Als Zaligmaker. Als Verlosser. Als Bevrijder. Er rijst een verlangen in mij om uit Zijn eigen mond te horen dat Hij ook voor mij de zonden en schuld wegdraagt aan het kruis.

Ook daarom is het zo kostbaar dat Jezus niet alleen mens is, maar ook God. Wat zijn mens-zijn betreft, is Hij nu in de hemel, waar Hij zit aan de rechterhand van Zijn Vader. Wat zijn mens-zijn betreft is Hij nu niet dichtbij. Maar, en dat is zo heerlijk, wat Zijn God-zijn betreft wel. Omdat Jezus God is, is Hij overal. Daarom is Jezus als persoon nooit en te nimmer ver weg. Hij is dicht bij ons dan onze eigen schaduw. Jezus Zelf zorgt ervoor dat mensen Zijn nabijheid ervaren. Daarbij gebruikt Hij zijn goddelijke kracht. Dat is nodig, anders zullen zij Hem nooit zien. Anders zullen zij Zijn stem nooit vernemen.

Jezus laat Zich vinden door de Bijbel. Terwijl mensen in het Woord van God over Hem lezen. Terwijl zij luisteren

Jezus zet mijn hart in vuur en vlam

naar iemand die over Hem spreekt. Terwijl zij nadenken over de woorden die Jezus op aarde ooit heeft gesproken. Dat Hij het 'Brood des Levens' is. Dat Hij de 'Goede Herder' is. Dat Hij de 'Weg, de Waarheid en het Leven' is. Terwijl mensen zo over Hem horen of lezen, doet de Heere Jezus het licht aan in hun hart: ze worden ervan overtuigd dat deze Jezus, over wie zij lezen, echt leeft én... metterdaad tot hen komt. Dat zien ze. Niet met lichamelijke ogen. Met geestelijke ogen. Ze raken ervan doordrongen. Geen twijfel mogelijk.

Ook worden ze er zeker van dat Christus zijn ogen op hén richt. En dat Christus tot hen spreekt. Niet met een hoorbare stem. Maar met wat vanuit de Bijbel tot hen komt. Zo horen zij Christus roepen: 'Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast zijn, en Ik zal u rust geven'. Of: 'Wend u tot Mij, en word behouden'. Voor het eerst in hun leven beseffen zij: het is Christus zelf die dit tegen mij zegt.

Het geloof, dat Christus in het hart oproept, laat mij niet koud. Het kan allerlei gevoelens in mij opwekken. Eerbied en ontzag. 'Komt Christus, écht mens en écht God, zelf tot mij? Hij Die zo heilig is?', roep je uit. Of verwondering en vreugde. 'Wie ben ik, zondaar, dat Hij mij opzoekt?' Het maakt je klein en ootmoedig. Welke gevoelens je ook ervaart als Christus je opzoekt –één ding weet je heel zeker: het is onverdiende genade dat Hij naar mij omziet. Amazing grace!

HEB JE EEN VRAAG?

Mail, app
of bel gerust!

In 't kort:
Wat: Kinderclub **VOLTREFFER**
Wanneer:
ELKE 2^E EN 4^E ZATERDAG
VAN DE MAAND

Waar: Praethuys 't Slot,
Van Beijerenstraat 89 in Hoorn
Tijd: 10.30-12.15 *Leeftijd:* 4-12 jr.
Toegang is gratis!

GROOT FEEST in Venenlaankwartier!

Slingers, ballonnen, een groot spandoek en, niet te vergeten, kinderen... Zaterdag 26 september was het groot feest in de wijk Venenlaankwartier! Sinds augustus houdt kinderclub Voltreffer club in Praethuys 't Slot. Deze zaterdag hebben we dat gevierd met een spellenfeest.

's Ochtends was het al vroeg een drukte van belang rond Praethuys 't Slot. De medewerkers van de club liepen in en uit om alle spellen klaar te zetten en alles te versieren. Rond half 11 meldden zich de eerste kinderen om mee te doen met dit geweldige feest. Een halfuurtje later was iedereen gearriveerd en konden we eindelijk beginnen met het spellenparcours.

In twee groepen hebben we vijf spellen gedaan, waarbij je moest proberen zoveel mogelijk punten te halen. Bij het

spel vies-en-lekker hebben we ons buiten adem gierend om maar niet getikt te worden. Er waren twee balspellen waarbij je de bal niet op de grond mocht laten vallen. O wee als je je handen te vroeg van je rug haalde! Rond kwart over 12 waren we moegespeeld en kwamen er alweer ouders om de kinderen op te halen. Iedereen kreeg nog wat lekkers mee voor thuis en een kleurplaat.

Misschien baal je er nu wel van dat je dit allemaal gemist hebt. Je boft! Want elke tweede en vierde zaterdag van de maand is er weer club! Ook dan spelen we gezellig met elkaar, luisteren we naar een verhaal uit de Bijbel en gaan we knutselen. Of we gaan naar buiten om te voetballen of een ander leuk spel te doen. Ben jij er de volgende keer ook bij?

Florieke de Jong

Kleurwedstrijd

Kleur de plaat mooi in en lever hem in op de club!
Je krijgt dan een leuk cadeautje én misschien win jij de prijs!

Gelukkige vinder

'Joh...', zijn oom laat zijn stem dalen, 'voor deze parel kun jij wel 500 pesos krijgen...'

De vader van Juans beste vriend schudt beslist zijn hoofd. 'Nee, ik denk met gemak het dubbele. Of zelfs wel driedubbele... Wat ga je ermee doen, Juan?'

Alle parelvissers hebben zich om Juans kano verzameld. Trots vult zijn hart. Hij, de jonge Juan, weesjongen uit de armoedige hut, hij heeft vandaag de grootste parel gevonden die de dorpelingen ooit gezien hebben.

'Ik Verkoop hem in de stad. En dan laat ik een stenen huis bouwen... enne... ik koop nieuwe kleren... en schoenen...' Zijn ogen glanzen en zijn spieren tintelen als hij snel naar zijn hut vaart.

Die nacht kan hij de slaap moeilijk vatten. Hij heeft het grote geluk gevonden. Maar, verbeeldde hij het zich, of keken de mannen van het dorp wel heel jaloers? En waarom kwam z'n beste vriend niet even langs?

Een dag later. Juan veegt het zweet van zijn voorhoofd. Au... een lelijke steek schiet weer door de wond op zijn schouder. 'Even zitten...' denkt hij.

Onder de schaduw van een groepje bomen, ver van het dorp en vlakbij het grote woud, voelt hij zich veiliger. Toch laat hij het mandje met de parel in de oude katoenen zak zitten. Voorzichtig voelt hij door de stof heen de omtrekken van zijn vondst. Hij glimlacht. 'Gelukt!' mijmert hij. 'Ik heb mijn schat gereed!'

Maar, wát voor prijs heeft hij ervoor betaald... Zijn gezicht versombert als hij denkt aan de afgelopen nacht. Het gevecht, de steek van het mes in zijn schouder. De angstige zoektocht naar zijn parel. En toen, de volgende dag: zijn verbrande kano op het strand. Iedereen die voor hem wegdook. En zijn tante, die hem met ernstige ogen toefluisterde dat hij metéén weg moest gaan. 'Direct, je leven loopt gevaar!' Waarom gunnen ze hem het grote geluk niet?

Hoe lang heeft hij gelopen? Juan weet het niet. Hij volgt de richting, waarvan hij denkt dat daar de stad van de blanken ligt waar hij zijn parel kan verkopen. Of is hij soms verdwaald? De maïskoeken die tante hem meegaf zijn

allang op. Water is er gelukkig genoeg onderweg. Maar hij kan niet meer. Hij heeft het zo warm. En tegelijk ook koud. Scheurende steken gaan door schouder, de wond bonkt. Als hij gaat zitten, wordt het zwart voor zijn ogen.

Juan mompelt in zichzelf. Ineens wil hij overeind komen. Kreunend van pijn laat hij zich meteen weer zakken. 'De parel...' stoot hij dan uit, 'waar is...' Hij opent zijn ogen. Waar is hij toch? Is hij in zijn hut? Heeft hij alles gedroomd?

'Rustig maar,' komt er een stem uit het schemerdonker. 'Hij is veilig, kijk, daar staat je mand met de parel. Een prachtig ding, waar elke parelvisser van droomt' Juan ziet de vriendelijke blik waarmee de oude man naar hem kijkt. 'Ik ben Wajek. Gisteren vond ik je toen ik op weg ging om te jagen. Je wond is ontstoken. Maar ik zal voor je zorgen. Hier ben je veilig!'

Een veilige plek! Juan ontdekt in de dagen die volgen dat de oude Wajek inderdaad te vertrouwen is. Eén ding verbaast hem. Wat doet Wajek toch 's avonds na het werk? Hij leest uit een boek en daarna zit hij geknield met zijn ogen gesloten te fluisteren. Steeds hoort Juan ook zijn naam. Op een avond vraagt Juan: 'Wajek, wat lees je daar? En tegen wie praat je?'

Een blijde glans komt op het gezicht van Wajek als hij zijn levensverhaal vertelt. Dat hij zocht naar geluk. Geld verdienen, vrienden maken, feestjes vieren... Totdat hij iemand ontmoette die hem het boek gaf. 'En Juan, daarin vond ik Jezus. Hij is de Zoon van God, die kwam om mij het echte geluk te geven.' Lang praat Wajek. Veel dingen begrijpt Juan niet goed, maar hij hoort de liefde tot deze Jezus in de stem van de oude man.

Het gaat steeds beter met Juan. Zijn schouder is bijna genezen en hij kan zelfs al een poosje met Wajek mee als hij gaat jagen of vissen. Als ze thuis komen, gaat Juan altijd eerst naar de struik waaronder hij de parel begraven heeft. Wat is hij opgelucht als hij het koude, gladde oppervlak voelt...

Wajek is begonnen om hem voor te lezen uit het boek. En dan, op een avond, leest hij een verhaal van een parel. De jongen en de man kijken naar elkaar. 'Ja, Juan, je hoort het goed. Deze koopman verkoopt alles wat hij heeft om die éne grote parel in zijn bezit te kunnen krijgen! En zo is God. Hij gaf het allermooiste wat Hij had: Zijn eigen Zoon, Zijn Koningskind Jezus. Zijn Zoon werd arm, uiteindelijk gedood. Terwijl wij de dood verdiend hadden, gaf God Zijn Zoon, om het grootste Geluk aan ons te kunnen geven.' Wajeks stem klinkt zacht en gloedvol: 'En nu vraagt hij van ons of wij ons leven aan Hém willen geven...' Twee paar knieën buigen zich en vol eerbied bidt Juan zijn eerste gebed. Kort, maar recht uit zijn hart. Een diepe blijdschap is in hem als hij in slaap valt.

De volgende dag graaft Juan de parel op. Hij poetst hem op. Wat glanst hij mooi. En wat is hij toch groot! Hij aarzelt. Is het niet dom wat hij gaat doen? Maar dan denkt hij weer aan het verhaal van gisteravond. Hij legt zijn schat weer in het mandje en loopt naar de rivier.

Hij neemt de parel en bekijkt hem nog één keer. Dan zwaait hij resoluut zijn arm naar achteren en met een boog gooit hij de kostbare parel zo ver hij kan het water in. Met ogen die glimmen als parels, een schat in zijn hart en een lach om zijn lippen, loopt Juan het pad terug naar de hut.

(Vrij bewerkt naar 'De parel' van J. Steinbeck/
'Winnaars en verliezers' door Nellie van den Bosch
en Petra Verhelst)

*Teruglezen in de Bijbel: Het verhaal van een parel/
Mattheüs 13:45,46 - God gaf Zijn Zoon/Johannes 3:16*

HEB JE EEN VRAAG?

Mail, app
of bel gerust!

UITNODIGING

VOOR EEN ONLINE KERSTVIERING **LIVE**

1^e Kerstdag

VRIJDAG 25 DECEMBER

De live
uitzending
start om
10.30 u

Er is een afwisselend programma samengesteld:

- Genieten van muziek en zang;
- Thuis heerlijk meezingen met bekende kerstliederen;
- Horen over het wonder van Kerst;
- Luisteren naar een boeiend kerstverhaal;
- Bemoedigd worden!

Kortom, het wordt een prachtige, muzikale en feestelijke uitzending en u en jij wordt hartelijk uitgenodigd om mee te kijken en te luisteren.

Om mee te kijken en te luisteren ga naar:
hetlichtbakenhoorn.nl
of vraag de link aan.

UITNODIGING

Venenlaankwartier

**OP ZATERDAG 26 DECEMBER
2^e KERSTDAG**

is er weer kinderclub in Praethuys't Slot.

Met kinderen (4-12 jr) uit heel Hoorn vieren we een super gezellig kerstfeest. Van 10.30 tot 12.15 uur.

*Jij bent heel hartelijk welkom.
Ook als je niet op de club zit.*

Meer informatie op pagina 12

